

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET ROB DINGS

GEKEKEN

TEKST & FOTOGRAFIE HANS BOCK

Soms vallen de puzzelstukjes zomaar op hun plek. Ooit stond ik bij De Ronde Bleek in Sterksel een ankersysteem van een bellyboot te bewonderen. De eigenaar van de boot was nergens te bekennen. Het systeem intrigeerde me enorm en zag er bijzonder professioneel uit. Later hoorde ik dat een vliegvisser per ongeluk zijn lijn doorgeknipt had, toen hij zijn leader, die strak om de lijn heengeslagen zat, met een schaar wilde ontwarren. Een collega-visser zou een manier weten om de lijn onzichtbaar te kunnen herstellen. Weer later hoorde ik over een succesvolle forelstreamer die uit twee delen bestond en een ongelooflijke actie had. U raadt het al. Tijdens mijn interview met Rob werd duidelijk dat hij de bedenker van deze zaken is!

De bellyboot van Rob Dings met allerlei vernuftige aanpassingen.

Ik vis al vanaf mijn vierde jaar”, zegt Rob, als ik hem vraag hoe het allemaal begonnen is. “Met mijn opa en vader. We visten meestal op zee. Op jeugdige leeftijd viste ik ook wedstrijden op zee. Ik ben met vliegvisser in contact gekomen, toen ik in 1991 naast Maurice Das kwam wonen. Maurice en zijn vismaten visten met de vlieg. Het heeft nog tot 1996 geduurd voordat ik ben gaan vliegvisser. Ik ben toen lid geworden van de door hen opgerichte Kempische vliegvisclub. Daar heb ik enorm veel geleerd. Zo viste ik een keer in het oude clubwater en kreeg niets gevangen. Er kwam een andere vliegvisser die de een na de andere wist te vangen op de stukken waar ik al was geweest. Ik ben toen naar hem toegelopen en heb hem om informatie gevraagd.

Hij stelde zich voor als Hans van Klinken, vertelde me hoe hij viste en gaf me een vlieg, een zogenaamde ‘Leadhead’, die ik zorgvuldig in mijn vliegendoos stopte. Ik heb hem de rest van de dag goed in de gaten gehouden. Ik durfde de vlieg niet te gebruiken, want vliegvisser als beginnend werper was een aanslag op het vliegenbestand in mijn vliegendoos. Ik ben naar huis gegaan en heb een aantal van deze vliegen na proberen te binden. De dag erna ben ik met mijn nieuwe vliegen teruggegaan naar het water en begon meteen te vangen. Later heb ik in onze vakantie naar Denemarken Hans een bezoekje gebracht. Ik wist namelijk dat Hans in Denemarken was vanwege de jaarlijkse vistrif van de Grayling Society. Hij nam me mee om te vliegvisser op

vlagzalm. Dat was leren vliegviszen met zevenmijlslaarzen. Via Hans ben ik ook lid geworden van de Nederlandse tak van de Grayling Society. Samen met mijn vrouw Esther neem ik deel aan hun jaarlijkse Denemarkentrip.”

Als ik Rob vraag naar namen van rivieren waar men dan vist, noemt hij graag de namen van de Å's. 'We vissen in de Gels Å, de Konge Å, de Guden Å, de Grindsted Å en de Holme Å. Helaas hebben de Denen een aantal strenge winters gehad, waarbij de fjorden dichtgevroren zijn. De aalscholvers verplaatsen zich dan naar de rivieren en hebben daar behoorlijke schade aangericht in het vlagzalmbestand. Daar komt nog bij dat de Deense regering veel geld uitgeeft aan het beheer van zeeforel en zalm en er voor de vlagzalm veel minder aandacht is. Toen penningmeester van de Grayling Society en vismaat Ben Bod plotse-ling overleed, heb ik met Esther die taak, samen met de ledenadmini-stratie, overgenomen. Met de Grayling Society hebben we buiten De-nemarken ook nog het Verenigd Koninkrijk en andere landen bezocht om er op vlagzalm te vissen.'

GEEN DIKDOENERIJ

Als ik vraag hoe Rob weet waar nog vlagzalm te vangen is, zegt hij lachend: "Op onze jaarlijkse graylingtrip was altijd een aantal Deense gidsen aanwezig. Door hele dagen met deze mensen op te trekken, ontstaat een speciale band. Ik ben daardoor ook lid van de FFFD ge-worden. Dat is de Deense tak van de Federation of Flyfishers. Op hun jaarlijkse bindweekend in Kolding en het zalmweekend aan de Skjern heb ik binddemo's gegeven. Op die manier ben ik bevriend geraakt met Deense vliegvisers. Zij beschikken over actuele lokale kennis en vinden het altijd leuk om me een paar dagen op sleeptouw te nemen. Met de FFFD vissen we ook elk jaar in Noorwegen op zalm. Door mijn onderwaterfoto's ben ik in contact gekomen met Lars Østergaard Jen-sen. Lars gebruikt soms vliegvisfoto's van mij in artikelen die hij in vis-bladen en vliegvisboeken schrijft. Zo helpen we elkaar, want actuele informatie is goud waard."

Als ik opmerk dat het helpen van anderen een vaker terugkerend thema bij Rob is, haakt hij onmiddellijk in: "Dat is zeker waar. Ik houd in het vliegviszen van samen plezier maken en elkaar vooruit helpen. Toen ik in 1996 met vliegviszen begon, heeft Hans van Klinken me niet alleen met het vissen vooruit geholpen, maar ook in contact gebracht met ervaren mensen in de vliegviswereld. Dat is leerzaam genieten. Vervolgens ben ik altijd en overal vragen blijven stellen. Als je nieuwsgierig bent, zijn er altijd mensen die je willen helpen. Bij de Kempische vliegvisclub en de Grayling Society heb ik ook ontzettend veel over het binden geleerd. Inmiddels ben ik lid van de DAAFT (Dutch Associaton of Advanced Flytyers), waar ik ook veel wijzer ben geworden."

"Er valt altijd nog bij te leren", antwoordt Rob als ik vraag of hij nog nieuwe zaken op bindgebied tegenkomt. "In Denemarken wordt op een heel hoog niveau gebonden. Je kunt er een vliegbindexamen afleggen, vergelijkbaar met ons werpcertificaat. Op de tweejaarlijkse beurs in Kolding zijn vaak interessante zaken voor het zeeforel- en zalmvissen te zien. Ook zijn er binders met veel viservaring op deze vissoorten, zo-dat daar veel nuttige informatie te vergaren is." Op mijn vraag waarom ik zijn naam zo weinig in vliegvisland tegenkom, terwijl hij onder andere bestuurslid van de Grayling Society is en demonstratiebinder in Denemarken, zegt Rob: "Ik hoef niet per se alle aandacht en houd me liever op de achtergrond."

INNOVATIEF

Voorafgaand aan het interview had ik met Rob op De Ronde Bleek

afgesproken om samen eerst nog even te vissen. Omdat er bij aankomst maar één andere auto geparkeerd stond, was de kans groot dat het die van Rob was. Achter de auto lag een bellyboot met het ankersysteem zoals ik dat al eens eerder had staan bekijken. "Ik vind het leuk om iets uit te dokteren dat het vliegvisle-ven makkelijker en succesvoller maakt", krijg ik als antwoord als ik aan de man die aan het optui-gen is, vraag of hij het ingenieuze systeem zelf heeft ontworpen. "Via een touw, dat door een op maat gevormde pvc-pijp onder de bellyboot doorloopt, kan ik een roestvrijstalen ankertje vanaf de achterste punt van de bellyboot laten zakken. Het werkt heel makkelijk en ik blijf er prima mee op mijn plaats. Het gebeurt wel eens dat het anker ergens achter blijft hangen en ik het niet los krijg. Voor die situaties heb ik een voorziening gemaakt die ik laat zakken om het anker te bevrijden." Als ik vraag of ik met Rob Dings te maken heb en Rob dit bevestigt, val ik meteen in de volgende verbazing. Rob haalt uit zijn auto een foamachtige plank met een aantal kunststof lussen erdoor en bevestigt deze aan zijn bellyboot. "Het is de striplap", verduidelijkt Rob. "Ik merkte dat mijn lijn tijdens het binnenstrippen vaak naast, of over het standaard gaasje van de bellyboot schoof. Als de lijn er wel op bleef liggen, klitte die vaak samen, waardoor de lijn bij een worp niet goed wilde schieten. Daarom heb ik nu een veel groter plateau gemaakt met kunststof lussen, waardoor de lijn altijd goed ligt en niet of nauwelijks nog in elkaar lust. Ook is de striplap naast de bellyboot te bevestigen. Hierdoor kun je zeer lange halen maken en je lijn op de striplap leggen. Door de foam blijft de striplap drijven.'

STREAMER

Als ik nog sta na te genieten, verbaast Rob mij wederom als hij zijn hengel te voorschijn haalt, met daaraan een snelzinkende lijn, voorzien van twee meter tip en een streamer van ongeveer tien centimeter, die

Boven: een grote forel brengt de streamer (zie inzet) van Rob Dings terug.

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET ROB DINGS

GEKEKEN

► uit twee delen bestaat! Als ik om uitleg vraag, zegt Rob: "Ik vis op De Ronde Bleek graag met flinke 'streamers'. De grote regenbogen reageren er vaak heel goed op. Een grote haak ruineert niet alleen de bek van de vis, het materiaal heeft op een grote haak ook veel minder actie dan wanneer ik het over twee haakdelen verspreid. Zo bind ik de zonkerstrip, die in dit patroon verwerkt is, aan de voorkant op een haak, waarvan ik na het binden de haakbocht afknip. Via een stukje gevlochten draad, dat ik door de zonkerstrip heen rijg, bind ik de zonkerstrip vast op een tweede, kleine haak die dus ongeveer vijf centimeter achter het voorste deel hangt. De haren van de zonkerstrip bewegen van zichzelf natuurlijk al fantastisch, maar kunnen nu met de gevlochten draad echt heel vrij bewegen. Door ervoor te zorgen dat het gewicht gelijkmatig over de streamer is verdeeld, bereik ik dat deze tijdens het vissen niet te veel duikelt. Tijdens het vissen draait het nu om twee zaken. Ten eerste de stripsnelheid. Soms willen de vissen een zeer snel geviste streamer, andere keren is juist een langzame actie doeltreffend. Daarnaast is de diepte van belang. Soms aast de vis in de bovenste waterlaag. Ik begin dan meteen na het inwerpen mijn snelzinkende lijn binnen te vissen. Als ik bovenin geen beten krijg, wacht ik na het inwerpen een paar tellen voordat ik binnenstrip. Door steeds langer te wachten en de streamer dus steeds dieper te laten afzinken, kan ik bepalen hoe diep de vis aast. Ik heb overigens het idee dat het afhankelijk is van de wind, hoe diep de vis aast." Zie voor de bindstappen van deze 'Robs streamer' de website van de VNV.

OVM SHUFFLE

Als we na het vissen bij Rob thuis gekomen zijn, gaat het gesprek oer het vissen in Nederland. "Omdat ik op een steenworp van De Ronde Bleek woon, vis ik daar met grote regelmaat. Het is mooi helder water met kapitale vissen die in topconditie verkeren. Daarnaast vis ik graag op het Oostvoornse Meer." Omdat het OVM de gemoederen van vliegvisserij Nederland altijd bezighoudt, vraag ik Rob of hij hier vis-technisch iets meer over kan zeggen. "Op het OVM vis ik in principe het liefst vanaf de kant in de binnenbakken. Door de wind ontstaat er een hoofdstroom die het voedsel meevoert. Uiteraard vis ik die altijd nauwkeurig af. Maar vergeet ook de keerstroom langs de binnenkant van de dammetjes niet! Ook daar tref je vaak vis aan. Als ik geen

actie in de binnenbak krijg, loop ik vaak eerst een keer over mijn stek heen zonder te vissen. Via de kant loop ik dan terug en vis ik het pad dat ik heb omgewoeld af. Sommige vissen zullen, na geschrokken te zijn, misschien niet meer terugkomen, maar andere zijn nieuwsgierig en komen terug om op het omgewoelde voedsel te azen. Deze vissen zijn vaak makkelijk te vangen. Mijn vismaat Bert Vosters bedacht een naam voor deze visteknik 'de OVM shuffle'. Verder vis ik met veel plezier in de beekjes rond Valkenswaard en in de rest van Nederland op alles wat vinnen heeft.'

TIPS

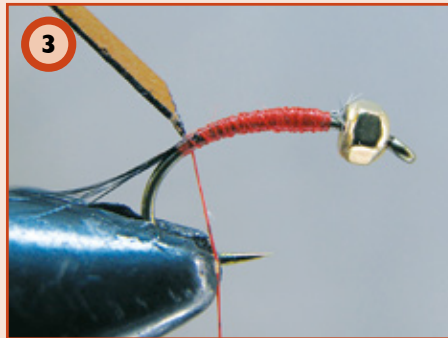
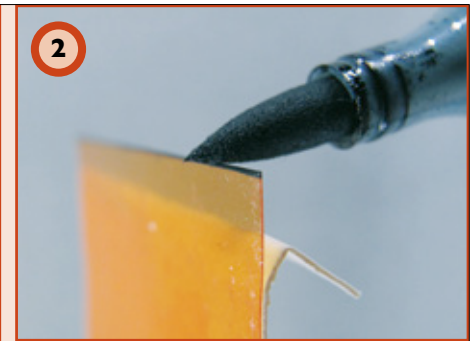
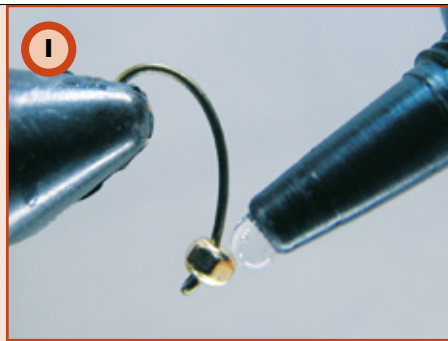
Rob hoeft niet lang na te denken als ik hem vraag naar wat vis- en bindtips. "Als je op zeeforel vist, blijf dan bij de waterlijn weg. De zeeforel aast vaak minder dan een meter uit de kant. Veel vissers jagen, zonder het te weten, de vis al weg als ze het water inlopen, terwijl ze ondertussen de lijn van hun reel trekken. Maak daarom je eerste worpen vanaf de stenen van het strand! Vis op die manier je weg naar het water. Als je een paar meter in het water staat, maak dan waaiers waarmee je het gebied rondom jezelf afvist en vergeet daarbij niet om parallel aan de kant te werpen als je op wilt schuiven. Wat me bij het binden nogal eens opvalt, is dat er vaak erg dik wordt gebonden. Insecten zijn vaak vederlicht, transparant en dun. Ik probeer mensen op clubs altijd te leren om zo dun mogelijk te binden. Als de vis subtiel aast, heb je een haak nodig met, voor je gevoel, niets erop! Ik herinner me een vliegendoos van een gillie in Engeland. Het was alsof er kleine pluusjes uit een trui waren geplukt en op een haakje gebonden. Het was eigenlijk drie keer niks. Ze vingden echter als de beste."

Als het interview eigenlijk is afgelopen en we nog wat na zitten te kletsen, hebben we het over de verschillen tussen een volledige zinklijn en een zinktip met een volglijn. Rob vertelt dat hij van een volledige zinklijn soms drie lijnen maakt. "De eerste dertienhalve meter knip ik ervan af. Aan de afgeknipte kant maak ik dan een volglijn vast. Dat doe ik ook met de tweede dertienhalve meter, maar dan andersom. Van het eindstuk van vijf meter maak ik een zinktip voor aan een drijvende lijn." Als ik vraag hoe hij de lijnen aan elkaar maakt, zegt Rob: "In principe op dezelfde manier waarop ik lusjes aan het einde van mijn vliegenlijnen maak. Ik gebruik een verbrander waarvan de temperatuur traploos instelbaar is en krimpkous. De hete lucht zorgt ervoor dat de stukken lijn aan elkaar smelten. Er ontstaat een heel gladde overgang, die praktisch onzichtbaar is. Na het smelten verwijder ik de krimpkous." Aan de blik in mijn ogen moet Rob gezien hebben dat ik het niet helemaal begrijp. Als hij voorstelt er een voor te doen, vraag ik hem of hij dat dan meteen bij een nieuwe lijn zou willen doen. Binnen een kwartiertje is mijn nieuwe lijn voorzien van een superglad lusje en kan de loop on junction de prullenbak in. Samen plezier maken en elkaar vooruit helpen, daar draait het om!

Als bindpatroon kiest Rob een vlieg die het in Denemarken en Noorwegen erg goed doet op vlagzalm en forel. Op dit patroon zijn veel variaties mogelijk. Op de website van de VNV treft u er een aantal aan.

BINDSTAPPEN VAN DE 'FLEXIBODY NIMF'

1. Schuif de kraal op de haaksteel en zet de haak op zijn kop in de vise. Breng een druppeltje UV-waderrepair in het kraaltje en laat de waderrepair uitharden met een UV-lampje;
2. Laat de flexibody op het karton zitten en vouw het karton een beetje om. Maak met de zijkant van de stift de rand van de flexibody zwart. Dit zorgt later voor een ribeffect op het lijfje van de vlieg;

3. Zet de haak normaal in de vise, zet de binddraad ter hoogte van de weerhaak op en bind een aantal fibers van een hanenveer in. Maak een slanke, tapse underbody van rood binddraad. Knip of snijd een strookje van 2 millimeter van de gemarkeerde flexibody af en knip het stripje zo schuin af dat het puntje aan de zwartgemaakte kant zit;
4. Bind de flexibody in waarbij de zwarte kant naar onderen wijst;
5. Trek de flexibody maximaal uit en houd het op spanning. Wikkel de flexibody over de underbody naar voren en laat bij elke wikkeling iets van de spanning van de flexibody af gaan. Hierdoor ontstaat een taps lijfje. Zet de flexibody met een aantal wikkelingen vast en knip af, dicht tegen de body;
6. Splits de binddraad, zet er zwarte eekhoorndubbing tussen en twist de draad;
7. Wikkel de thorax en breng wat bindlak op de binddraad aan;
8. Houd de thorax naar achteren en bind de nimf tussen de thorax en de kraal af.